

به یاد استاد فقید دکتر ناصر ملک نیا پدر بیوشیمی ایران

دکتر ملک نیا همواره به دانشجویان پزشکی سفارش می کرد که اساس مولکولی بیماری ها را یاد بگیرند تا بتوانند آن ها را اصولی درمان کنند. او همیشه اصرار داشت به هنگام تدریس از گچ و تخته استفاده کند، زیرا معتقد بود که وقتی استاد مطلب را گام به گام روی تخته می نویسد، دانشجویان با او همراه می شوند و سرعت تدریس استاد با سرعت یادداشت برداری دانشجویان، متناسب می شود. این سه ویژگی در کنار به روز بودن دکتر ملک نیا، کلاس درس او را از دیگر کلاس ها متمایز می ساخت. ملک نیا دست کم روزی دو ساعت به مطالعه تازترین پژوهش ها و دستاوردهای علمی می پرداخت و چون احتمال می داد شاید همکارانش فرصت کافی برای مطالعه

نداشته باشند، چکیده های مطالعات خود را در بروشورهای علمی با نام "**برای شما خوانده ایم**" به هزینه شخصی منتشر می کرد. با وجودی که پس از بازنشستگی اجباری، نسبت به استادانی که در دانشگاه ها و مراکز پژوهشی مستقر بودند، دسترسی کمتری به منابع اطلاعاتی داشت، در همه ی کنگره ها و نشست های علمی از همه ی استادان به روزتر و پربارتر بود. او به راستی معتقد بود که :

"من پژوهش می کنم، پس هستم"